

مائورو جولیانی

یکصد و بیست آرپژ برای گیتار از اپوس اول
تجدید نظر و علامت گذاری: روجرو چی یزا

تکنیک‌های دست راست گیتار

ترجمه: حسین دی پیر

مقدمه‌ای بر چاپ فارسی

۱. همانطور که در مقدمه جزوه اولیه نوشته شده است، این اثر برای تقویت تکنیکی و توانمندی دست راست ارائه شده است.

۲. انگشت گذاری دو آکورد دو ی بزرگ (C) و سل هفت (G ۷) روی پوزیسیون اول گیتار، علی‌الخصوص برای تازه کارها سخت است.

۳. تعویض این دو آکورد در طول تمرین (که به فاصله یک میزان است) باعث درد عضلات دست چپ می‌شود. توجه نوازندگان به جای دست راست به دست چپ معطوف می‌شود و تمرکز و توجه او را روی وضعیت صحیح دست راست کم می‌نماید یا از بین می‌برد.

۴. انگشت گذاری خسته کننده و تاخیر در تعویض آکوردها و کندی پیشرفت تکنیکی، باعث دلزدگی هنرجو از تمرین و در نهایت خستگی و دلزدگی از نوازندگی می‌شود.

نتیجه:

با یک تغییر ساده و مستدل با حذف انگشت گذاری‌های دست چپ و تمرین روی سیم‌های آزاد، توجه هنرجو به طور کامل بر حرکات انگشتان دست راست متمرکز می‌شود و با این تغییر ساده و اساسی اثر مائورو جولیانو به اثری کاربردی و در عین حال دقیق تبدیل می‌شود.

بنابراین، پیشنهاد می‌کنیم انگشت گذاری‌های دست چپ را حذف نمایید
و تمرینات را روی سیم آزاد انجام دهید.

سهولت اجرای این تمرینات توسط هنرجویان گیتار تاکنون باعث شده است که تعدادی از شاگردان، این تمرینات را در یک یا چند روز به اتمام برسانند و تأثیر عجیب آن را در دقت و سرعت حرکات انگشتان دست راست ببینند. البته لازم به گفتن نیست که تمام انگشت گذاری‌ها مطابق با اولین چاپ این اثر توسط مائورو جولیانو با توضیحات ناشر ایتالیایی آن در این چاپ نیز آمده است.

مقدمه

این مجموعه ۱۲۰ تمرین که توسط مائورو جولیانو (۱۷۸۱ - ۱۸۲۹) برای تقویت دست راست نوشته شده در اولین قسمت از اولین اثرش تحت عنوان (op.۱) گنجانده شده است. این اثر به خاطر تأثیر زیادی که در تقویت تکنیک اینگونه اجراهای کلاسیک داشت نزد عموم نوازندگان گیتار شناخته شده و معروف است.

مؤلف این اثر (جولیانو) علی‌رغم این واقعیت که تعداد ترکیبات ممکن (از حرکات انگشتان) در عمل نامحدود است، با انتخاب آرپژهایی که در اجراهای کنسرتی زمان خودش، در عمل، روی آنها حساب می‌کرد و با ترکیب و پردازش استادانه و تبدیل آنها به فرمول‌های اساسی و پایه‌ای، جهش عظیمی در تکنیک نوازندگی زمان خودش به وجود آورده است. این اثر هنوز برای ساختن یک دست راست آزموده و تربیت شده، حیاتی و مهم است.

این اثر op.۱ به چهار قسمت تقسیم می‌شود و اولین بار در سال ۱۸۱۲ تحت عنوان زیر چاپ شد:

Studio / Per La Chitarra / Di Mauro Giuliani / Opera / Vienna / Presso Artariae
Comp / N 2246

همین اثر بعدها نیز توسط ناشران دیگر به همان کیفیت چاپ شد. نسخه‌ای که این جزوه بر اساس آن چاپ شده است تحت عنوان زیر مشخص شده بود:

Lorenzi Sulla Piazza di S. Lorenzo all'orfeo Metodo / Per Chitarra / di Mauro
.Giuliani / N [335] / Firenze / Nella Calcografia Dimusica di Giuseppe

این نسخه چاپ ایتالیا است (تاریخ دقیق آن را نتوانستیم تشخیص دهیم).

۱. Arpege: این کلمه در اصل ایتالیایی است (Arpeggio) و به معنی اجرای نت‌های آکورد یکی بعد از دیگری است که با سرعت‌های متفاوت و از بالا به پایین یا برعکس اجرا می‌شود. برای اطلاع بیشتر در مورد این لغت به کتاب‌های زیر مراجعه شود:

الف: ناصری، فریدون، فرهنگ اصطلاحات موسیقی

ب: ستایشگر، مهدی، واژه نامه موسیقی ایران زمین

مختصری در باره مائورو جولیانی

جولیانی علی‌رغم وجود فردیناندو سور یکی از سردمداران و نوازندگان حرفه‌ای گیتار در قرن نوزدهم است. او که در ۲۷ ژولای ۱۷۸۱ در شهر بیسلی ایتالیا به دنیا آمد یکی از تواناترین افراد نسل اول نوازندگان حرفه‌ای قرن نوزدهم و در عین حال آهنگسازی بزرگ است.

هنوز بچه بود که مطالعه هارمونی را شروع کرد و در سبک‌های مذهبی چند اثر نیز ساخت. وقتی که کوچک بود با برادرش نیکولا که استاد موسیقی بود به بارلتا (Barletta) نقل مکان کرد و آموزش‌های اصلیش را در آن شهر گرفت.

اولین تمریناتش را روی ویلنسل انجام می‌داد و در تمام عمرش به این ساز وابسته بود و نمی‌توانست از آن بگریزد، در همان موقع احتمالاً ویلن هم می‌نواخته است. گاهی اوقات نیز وقتش را صرف نواختن گیتار می‌کرد. در مدت کوتاهی در این ساز به نوازنده چیره دستی تبدیل شد. ولی نه از معلمش و نه از کارهایی که به صورت مشخص در ایتالیا انجام داد اطلاعی داریم.

جولیانی در سال ۱۸۰۱ با ماریا جوزپه دل موناکو (Maria Giuseppe del Monaco) ازدواج کرد و در همان سال فرزندی به نام مایکل نصیبشان شد. در تابستان ۱۸۰۶ بعد از یک دوره اقامت کوتاه مدت در شهر تریسته از توابع بولونیا (Bologna Trieste) با درآمد حاصل از آموزش کنتربوان و ویلن‌سل و گیتار بدون خانواده‌اش به وین رفت. در آنجا بین او و فرومین ویلموت (Frohmein Willmuth) روابطی شکل گرفت و در سال ۱۸۰۷ دختری به نام ماریا (Maria) نصیب آن‌ها شد.

جولیانی در وین با سازبندی‌های کلاسیک آشنا شد و در سال ۱۸۰۷ شروع به چاپ آثاری نمود که به سبک کلاسیک ساخته بود.

مسافرت‌های دوره‌ای او برای اجرای آثار گیتارش او را در تمامی اروپا شهره خاص و عام نمود. هر جا که می‌رفت به خاطر قدرت و لحن نوازندگی خاص خودش مورد استقبال قرار می‌گرفت. موفقیت‌های بسیاری به دست آورد و در ردیف بهترین نوازندگان و آهنگسازان پرکار در پایتخت اتریش اوایل قرن نوزدهم قرار گرفت.

او به تنهایی توانست با مهارتی که در کنسرت‌هایش از خود نشان می‌داد نقش و جایگاهی خاص برای گیتار در موسیقی اروپا معین و مشخص سازد. در وین با معروف‌ترین چهره‌های اتریش و بزرگ‌ترین آهنگسازان وین مانند بتهوون و دوسینی آشنا شد. در کنسرت‌هایش با بهترین نوازنده‌ها و موسیقیدانان همکاری داشت.

آرپژهای این چاپ مثل نسخه اصلی شماره گذاری و با همان انگشت گذاری‌های مؤلف ارائه شده‌اند. تغییراتی که در نوشتار اضافه شده است آنجایی که گاه با منظور خاص و برای بهتر نمایاندن اختلاف صداها و انگشت گذاری‌های اضافه شده (که برای تقویت دست مناسب تر است)، بالای نت اصلی قرار دارند.

در موارد مشخصی هم برای توضیح بیشتر یک نمرین، همان تمرین با انگشت گذاری جدیدی تکرار شده است. در این موارد نمونه‌های اصلی سر جای خود هستند و نمونه‌های تکراری با علامت (اندیس) متفاوت به عنوان نمونه فرعی از نمونه اصلی مشخص و جداگانه ارائه شده‌اند.

روحروچی یزا

روحروچی یزا (Ruhrochi Yaza) اثری است که در سال ۱۹۸۱ میلادی در تهران به رشته تحریر درآمده است. این اثر یکی از آثار مهم و پربیننده‌ی آهنگسازان ایرانی در دهه ۸۰ است. روحروچی یزا در دو نسخه نوازده و بیست و یک نواخته شده است. در نسخه نوازده نواخته، آهنگساز از فرم‌های سنتی و موزون استفاده کرده است، اما در نسخه بیست و یک نواخته، او با تغییراتی در ریتم و ملودی، اثر را به سمت مدرنیته سوق داده است. این اثر در سال ۱۹۸۱ در جشنواره بین‌المللی آهنگسازان جوان تهران به اجرا درآمد و به دلیل کیفیت و نوآوری آن، مورد توجه و تحسین مخاطبان قرار گرفت. روحروچی یزا یکی از آثار ماندگار و پربیننده‌ی آهنگسازان ایرانی در دهه ۸۰ است که به دلیل کیفیت و نوآوری آن، مورد توجه و تحسین مخاطبان قرار گرفت.

(۲۱)

Musical notation for exercise 21, consisting of two staves. The upper staff features a melody with eighth notes and rests, with 'a m' written above the first two notes. The lower staff features a bass line with eighth notes and rests, with 'p p i' written below the first three notes. The exercise concludes with a double bar line and repeat dots.

(۲۲)

Musical notation for exercise 22, consisting of two staves. The upper staff features a melody with eighth notes and rests, with 'a m a m' written above the first four notes. The lower staff features a bass line with eighth notes and rests, with 'p p i' written below the first three notes. The exercise concludes with a double bar line and repeat dots.

(۲۳)

Musical notation for exercise 23, consisting of two staves. The upper staff features a melody with eighth notes and rests, with 'a m a m' written above the first four notes. The lower staff features a bass line with eighth notes and rests, with 'p p i' written below the first three notes. The exercise concludes with a double bar line and repeat dots.

(۲۴)

Musical notation for exercise 24, consisting of two staves. The upper staff features a melody with eighth notes and rests, with 'a m a m a m' written above the first six notes. The lower staff features a bass line with eighth notes and rests, with 'p p i' written below the first three notes. The exercise concludes with a double bar line and repeat dots.

(35)

рамаи рамаи рамаи рамаи рамаи рамаи

(36)

a/m
пи пи пи пи пи пи пи пи

(37)

a/m
пи пи пи пи пи пи пи пи

(38)

a/m
пи пи пи пи пи пи пи пи

